

**JÓZEF KOPORSKI**  
ur. 1925; Lublin



### STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Relacja Józefa Koporskiego to opowieść o atmosferze przedwojennego Lublina. Rozmówca zapamiętał wiele szczegółów z tamtego okresu. Bardzo wnikliwie opisuje wygląd ulicy Narutowicza przy której mieszkał. Wspomina sklepy, wygląd kamienic, właścicieli kamienic oraz mieszkańców. Kilka uwag poświęcił relacjom dzieci polskich z żydowskimi. Niezwykle cenne są refleksje Józefa Koporskiego dotyczące zwyczajów, które obowiązywały w przedwojennym świecie oraz wspomnienie o życiu i zwyczajach bogatej rodziny ziemiańskiej w dwudziestolecie międzywojennym. W swojej opowieści autor nie pomija też innych rejonów Lublina: opowiada o wyglądzie Ogrodu Saskiego, Krakowskiego Przedmieścia, specyficznej atmosferze Starego Miasta, wyglądzie nieistniejącej już dzisiaj ulicy Szerokiej. Ważna część relacji to wspomnienie o przedwojennych przysmakach. Autor barwnie opowiada o potrawach, które zniknęły z kulinarnego krajobrazu. Wymienia przysmaki podawane na co dzień oraz te które serwowano podczas świąt.

W ostatniej części relacji Józef Koporski wspomina czasy II wojny światowej. Opowiada o swojej wyprawie do piekarni i bombardowaniu Lublina 9 września 1939 roku, którego był świadkiem. Mówi również o pobiciu ojca przez Niemca w czasie okupacji oraz o pobiciu. W zakończeniu rozmowy Józef Koporski zaśpiewał dwie, przedwojenne piosenki o Lublinie.

Cała relacja będzie dostępna na stronie internetowej po autoryzacji.

Data i miejsce nagrania	2012-02-08 Lublin
Rozmawiał/a	Łukasz Kijek, Wioletta Wejman
Słowa kluczowe	dwudziestolecie międzywojenne ; Koporscy (rodzina) ; Lublin ; ulica Narutowicza ulica Narutowicza 16 ; życie codzienne
Autor streszczenia	Łukasz Kijek, Wioletta Wejman
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"